

**Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів**

**Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції**

**«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ
І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»**

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ МАТЕРІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Аналіз сучасних тенденцій розвитку інноваційних процесів в Україні виявив, що принципово позитивних змін у промисловості України поки що не відбулося, а досягнуте зростання зумовлене переважно дією екстенсивних факторів і не має в своєму підґрунті інноваційних структурно-технологічних змін. Провідними галузями, які здійснюють інноваційну діяльність протягом останніх років, є машинобудування, хімічна та нафтохімічна промисловість, металургія та харчова промисловість [1]. Практично на всі підприємства цих видів діяльності припадає значна частка іноземних інвестицій. Звісно задля формування інноваційної економіки потрібні значні капіталовкладення, адже необхідне реформування сфер освіти, науки з урахуванням не тільки європейських, а й світових тенденцій науково-технологічного розвитку. В Україні, на жаль, практично не створені умови для здійснення інноваційних процесів. Перепонами розвитку інновацій є перешкоди не тільки фінансового, а й політичного та правового характеру. Саме тому проблема фінансування та взагалі розвитку інноваційних процесів в Україні є очевидною та актуальною.

Система фінансування інноваційної діяльності є складовою державної інноваційної політики. Вона повинна забезпечувати вирішення таких завдань: збереження і розвиток стратегічного науково-технічного потенціалу в пріоритетних напрямках розвитку; створення необхідних передумов для швидкого та ефективного впровадження технічних новинок в усіх сферах діяльності держави; створення необхідних матеріальних умов для збереження наукового кадрового потенціалу, недопущення еміграції висококваліфікованих наукових кадрів за кордон.

Важливим показником, що об'єктивно характеризує рівень суспільних витрат на науково-технічну інноваційну діяльність у загальному балансі національного господарства, є наукомісткість валового внутрішнього продукту й, зокрема, витрати на дослідження і розробки у відсотковому відношенні до ВВП. Для США, Японії та Німеччини цей показник закріпився на рівні 2,5-2,8 %, у Франції й Великобританії – 2,2-2,4%, в Італії і Канаді – 1,3-1,5% [2, 8]. Дані по

Україні свідчать про значне відставання цього показника від більшості розвинених країн. У 2015 році обсяг фінансування науки становив 2611,7 млн грн, або 1,18% ВВП. Обсяг фінансування інноваційних робіт за рахунок коштів державного бюджету зменшився майже на 40,0% і становив 63,4 млн грн (у 2014 р. – 93,0 млн грн) [2, 7, 8, 11].

Якщо брати дані по підприємствам, які впроваджують інновації то можна сказати, що в Україні кількість підприємств, що впроваджують інновації, зменшується з кожним роком і становить зараз 12-14%, що менше в 3-4 рази, ніж в інноваційно розвинутих економіках. Наукоємність промислового виробництва знаходиться на рівні 0,3%, що на порядок менше від світового рівня. При цьому майже третина коштів, що витрачаються на інноваційну діяльність, припадає на закупівлю обладнання, в той час як на придбання прав на нову інтелектуальну власність або на проведення НДДКР витрати на порядок менші. Майже половина з інноваційних підприємств взагалі не фінансують проведення в інтересах свого виробництва наукових досліджень [3, 6, 9,12].

Вважаємо, що таке становище обумовлено як браком коштів, так і відсутністю в останні роки державної системи стимулювання інноваційної діяльності. Суб'єктам інноваційної діяльності для виконання ними інноваційних проектів може слід надавати фінансову підтримку в різних формах, пріоритетними з яких є наступні:

1. Повне безвідсоткове кредитування (на умовах інфляційної індексації) пріоритетних інноваційних проектів за кошти Державного бюджету України і кошти місцевих бюджетів.

2. Часткове (до 50%) безвідсоткове кредитування інноваційних проектів за кошти Державного бюджету України і кошти місцевих бюджетів за умови залучення до фінансування проекту решти необхідних коштів виконавця проекту і/або інших суб'єктів інноваційної діяльності.

3. Повна або часткова бюджетна компенсація відсотків, які сплатили суб'єкти інноваційної діяльності комерційним банкам та іншим установам за кредитування інноваційних проектів.

4. Надання державних гарантій комерційним банкам, які здійснюють кредитування пріоритетних інноваційних проектів.

5. Майнове страхування реалізації інноваційних проектів у страховиків відповідно до Закону України «Про страхування».

1. Кобелева Т.О. Електротехнічна галузь України: сучасний стан та перспективи розвитку / Т.О.Кобелева // Вісник НТУ «ХПІ» – Харків: НТУ «ХПІ». – 2011. – Випуск 26. – С. 34-43.
2. Перерва П.Г. Економіка та організація інноваційної діяльності : підруч. / П.Г.Перерва; за ред. П.Г.Перерви, С.А.Меховича, М.І.Погорелова. – Харків : НТУ «ХПІ», 2008. – 1080 с.
3. Грабченко А.И. Основы маркетинга высоких технологий : [учебное пособие] / Грабченко А.И., Перерва П.Г., Смолоник Р.Ф. – Х. : ХГПУ, 1999. – 242 с.
4. Перерва П. Г. Синергетичний ефект бенчмаркінгу конкурентних переваг / П.Г.Перерва, Н. П. Ткачова // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2011. – № 4(1). – С. 55-66.
5. Кобелева Т.О. Показники і критерії оцінки кон'юнктури товарного ринку / П.Г.Перерва, Т.О.Кобелева // Збірник тез доповідей П'ятої міжнародної науково-практичної конференції [«Маркетинг інновацій і інновації у маркетингу»], (Суми, 29 вересня – 1 жовтня, 2011 р.) / Сумський державний університет. – Суми: ТОВ «Папірус», 2011. – С. 161-163.
6. Товажнянський В.Л. Антикризовий механізм сталого розвитку підприємства : [монографія] / В.Л. Товажнянський, П.Г.Перерва, Т.О.Кобелева, Н.П.Ткачова; ред.: П.Г.Перерва. – Х. : Віровець А.П. : Апостроф, 2012. – 703 с.
7. Перерва П. Г. Антикризовий моніторинг фінансово-економічних показників роботи машинобудівного підприємства / П.Г. Перерва, В.Л. Товажнянський // Економіка розвитку. – Харків : ХНЕУ. – 2010. – № 2 (54). – С. 46-50.
8. Перерва П.Г. Науково-інноваційний потенціал України та сучасні проблеми його використання / П.Г. Перерва, О.В.Жегус. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: archive.nbuv.gov.ua/portal/Natural/vcpi/TPtEV/2011_26/statiya/Pererva.pdf.
9. Перерва П.Г. Розвиток методів аналізу фактичного стану конкурентних переваг підприємства / П.Г. Перерва, Н.П. Ткачова // Економіка розвитку. – Харків : ХНЕУ, 2011. – № 4 (60). – С. 116-120.
10. Перерва П.Г. Антикризові інструменти сталого розвитку підприємства: інноваційна, інвестиційна та маркетингова політика / П.Г. Перерва, А.В. Косенко, О.П. Косенко // Вісник Нац.техн.ун-ту «ХПІ» : зб.наук.пр. Темат. вип. : Технічний прогрес та ефективність виробництва. – Харків : НТУ «ХПІ». – 2012. – № 25. – С. 100-106.
11. Перерва П.Г. Самомаркетинг менеджера и бизнесмена. – Ростов н/Д: Феникс, 2003. – 592 с. (Серия «Психология бизнеса»).
12. Перерва П.Г. Розвиток методів аналізу фактичного стану конкурентних переваг підприємства / П.Г. Перерва, Н.П. Ткачова // Економіка розвитку. – Харків : ХНЕУ, 2011. – № 4 (60). – С. 116-120.